assi sündis. Wai, kas tahate ika weel pikse-warda ja warjo-rõugede wasto panna?« — Miña tahan rõemuga kõik teha, mis teie ja muu targem rahwas mulle õpetab! ütles Joon. »Se on küdowäärt!« — ütles Jenner: »ka wälk ja tulluke on meile kasso saatnud, sepärast seisab tõt möda pühas kirjas: Teña teeb oña inglid waimuks ja oñad teenrid tullelegiks! — Andke au oña Juñalale.

Lambulise koer.

Mäggisel Schottlandi-maal elawad eñamist karjatsed weikes orgudes mäggede wahel. Igga mehel on rajjatud piired, kus ta oña karja toitab. Mõñel on ni lainlti karjamaad et muido oña karja koko ei tömba kui agga niido-ajjal. Eñamist iggapäw peab ta oña trui koeraga ümber jooksma ja kaddunud loomad koko otsima. Juhtus ükskord et üks kaddunud elajaid otsija lambuline oña kolme aastase pojja kasa wõttis. Kui mees tük maad olli käinud roñis ta oña koeraga ühe körge äkki mäe otsa, et sealt paremine iggale poole saaks waadata. Teña ei olnud weel mäe otsa jõudnud kui paksud uddupilwed ühe korraga kõik ärawarjasid, mis seal maal saggedast nõnda juhtub. Laps olli mäe kalda alla ootama jänud; selepärast ruttas issa murega taggasi; agga ehmatus ja piñe eksitasid tedda teelt. Mõñe tunni pärast jõudis öö kätte ja willets lapse-otsija rändas ika weel möda rabbafoosid ja aasusid, egga teadnud, kuho poole piddi miñema. Wiimaks läks uddo nattuke selgemaks ja mees jõudis koddo. Osel ei olnud wõimalik pikemalt otsida, agga kui koit teisel oñikul akas puñetama ruttas mees naabri rahwaga seltsis last otsima. Neñad jooksid öhtuni mäggede wahel orgudes eddasi taggasi ja ei jätnud kobast egga räggastiku otsimata; siiski läks nende waew tühja. Kurb issa läks teisel ja kolmandamal päwal nisamoti otsima, mõni naaber teñaga, agga lapse jälgi ei leitud kuskilt. Neljandamal öhtul tulli mees raske süddamega taggasi, lootus olli löpenud, selepärast ei jõudnud ta eñam naise ahastust tröstida. Seal näggi mees, et koera asse tühi olli, ja kuulis naise käest, kudda koer iggapäw kui oña toito kätte saanud, ruttust ära olli läinud. Mees jäi selepärast mõtlema. Kui koer teisel oñikul leiwatükki saanud ja sellega ära läinud, ruttas perremees teña jälgile. Koera tee läks ühe jõe tökke jure, kus woolas wesst körge kaljo pealt maha jooksis, ja mis sealt kaugel ei olnud, kuho laps maha jäänud. Koht olli üksik ning kolle. Körged kaljo rünkad, mis mõlemal pool seina kombel seisid, ollid allaspiddi löhkend ja suure kuristikoaugo kaljo sisse teinud. Koer ruttas kuristiko kaldast alla ja jooksis koopa sisse. Lambuline astus waewaga koera jälgi möda, jõudis wiimaks koopasse ja leidis — kes jõuab teña rõemo ülles tunnistada! — oña pojjakese, kes praego sedda koera käest saanud leiwa-pallukest sõi. Koer istus teña ees ja waatas oña kaswandiko silmi. Pildikese peal nääte teie koera istuwad ja trui silmadega lapse peale waatawad, kedda teña öösd ja päwad olli kaitsenud. Koer ei olnud kõige sele ajja sees muido